

Bekendtgørelse af lov om læhegn og tilskud til læplantning

LBK nr 17 af 18/01/1996 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

LOV Nr. 15 af 14/01/1998

LOV Nr. 466 af 07/06/2001 § 9

BEK Nr. 849 af 21/09/2001

Oversigt (indholdsfortegnelse)

- Kapitel 1 Almindelige bestemmelser
- Kapitel 2 Tilskud til læplantning
- Kapitel 3 Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Forskriftens fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om læhegn og tilskud til læplantning

Herved bekendtgøres lov nr. 812 af 21. december 1988 om læhegn med de ændringer, der følger af lov nr. 475 af 30. juni 1993 og § 11 i lov nr. 284 af 27. april 1994.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Ved læhegn forstås i denne lov en sammenhængende plantning af træer eller buske med indtil 7 planterækker og en bredde af ikke over 10 m, der

- 1) anlægges med det formål at nedsætte vindhastigheden over arealer, der anvendes eller agtes anvendt til landbrug, frilandsgartneri, frugtplantage, planteskole og lignende,
- 2) er anlagt med det formål, der er angivet i nr. 1, og fortsat tjener dette eller
- 3) i øvrigt i væsentlig grad tilgodeser det formål, der er angivet i nr. 1.

Stk. 2. Plantninger, der udgør en del af et skovareal, er ikke omfattet af loven.

§ 2. Ved anlæg af læhegn skal der ved plantevalg og plantningsmetode tages hensyn til, at læhegnet i videst muligt omfang tilpasses det omgivende landskab.

Stk. 2. Læhegn må ikke plantes således, at de hindrer den frie oversigt ved vejkryds, vejtilslutninger og vejsving.

§ 3. Et læhegn kan plantes i ejendomsskel eller således, at skellinien kommer til at ligge inden for læhegnets ydergrænser, når ejerne af de til læhegnet stødende jorder er enige herom.

Aftalen mellem ejerne skal indgås skriftligt og indeholde en beskrivelse af læhegnet og dets placering samt fastlægge fordelingen af arbejde og udgifter ved læhegnets anlæg og vedligeholdelse.

§ 4. Hvor læhegn plantes i nærheden af ejendomsskel, uden at der foreligger den i § 3 omhandlede aftale mellem de berørte grundejere eller andet særligt retsgrundlag, skal der holdes en sådan afstand til skellinien, at læhegnets grene og eventuelle rodskud ved normalt vedligeholdelse kan holdes inden for skellinien.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor læhegn plantes i nærheden af vejarealer, der er omfattet af lov om offentlige veje eller lov om private fællesveje.

§ 5. Ejeren af et læhegn er berettiget til at nedskære, udskifte eller rydde læhegnet. Hvor læhegnet udgør eneste hegn mod naboejendommen, skal læhegnets ejer skriftligt underrette naboen om de påtænkte foranstaltninger mindst en måned før de iværksættes.

§ 6. Et læhegn skal holdes i forsvarlig stand, så det kan opfylde sit formål. Det skal ved vedligeholdelsen tilstræbes, at det ikke kommer til at virke skæmmende i landskabet eller giver anledning til unødigt ulempe for naboen.

Stk. 2. Inden for 10 m's afstand fra ejendomsskel er den vedligeholdelsespligtige på nabovens forlangende pligtig en gang årligt at nedkappe læhegnet til en højde af 10 m.

§ 7. Et læhegn må ikke beskadiges, og den til læhegnet stødende jord må ikke benyttes eller behandles således, at læhegnet udsættes for beskadigelse.

§ 8. Den vedligeholdelsespligtige er berettiget til i tiden mellem 1. november og 1. april at færdes på nabogrunden i det omfang, læhegnets vedligeholdelse gør det nødvendigt.

Stk. 2. I forbindelse med renholdelse af læhegn har den vedligeholdelsespligtige ret til også uden for det i stk. 1 nævnte tidsrum at færdes på nabogrunden.

Stk. 3. Den vedligeholdelsespligtiges færdselsret i medfør af stk. 1 og stk. 2 omfatter den nødvendige medhjælp, redskaber og maskiner m.v.

Stk. 4. Såfremt den vedligeholdelsespligtiges færdsel på naboejendommen medfører skade på denne, skal sådan skade erstattes. Erstatningsspørgsmålet afgøres, såfremt en mindelig ordning ikke kan opnås, af de i henhold til lov om hegn nedsatte hegnsyn.

§ 9. Spørgsmål om tilsidesættelse af de i § 2, stk. 2, § 4, § 5, 2. pkt., § 6 og § 7 indeholdte forskrifter eller bestemmelserne i en i medfør af § 3 indgået aftale kan indbringes for hegnsynet.

Stk. 2. Hegnsynet træffer bestemmelse om de foranstaltninger, der er nødvendige for at brunge læhegnet i behørig stand.

§ 10. Spørgsmål om ændring af en i medfør af § 3 indgået aftale kan, såfremt parterne ikke ved forhandling kan opnå enighed herom, indbringes for hegnsynet.

Stk. 2. Hvor hegnsynet finder, at forandringer i de pågældende ejendomme drift eller andre væsentlige forhold taler for ændring af aftalen, kan hegnsynet fastsætte de fornødne ændringer.

§ 11. Berettiget til at rejse sag for hegnsynet er læhegnets ejer, dennes nabo samt, for så vidt angår bestemmelserne i § 2, stk. 2, og § 4, stk. 2, den pågældende vejmyndighed.

§ 12. Kendelser afsagt af hegnsynet kan af hver af sagens parter indbringes for landvæsenskommissionen.

§ 13. De i §§ 33-36, §§ 38-40, § 41, stk. 1, III og IV, og stk. 2, § 42, stk. 3 og stk. 4, §§ 43-49 samt § 50, stk. 1 og stk. 2, i lov om hegn fastsatte bestemmelser kommer til anvendelse ved hegnsynsforretninger i medfør af nærværende lov.

Kapitel 2

Tilskud til læplantning

§ 14. Inden for en beløbsramme, der fastsættes på de årlige finanslove, kan der ydes tilskud til fremme af læplantningen.

Stk. 2. Tilskud kan ydes til

- 1) anlæg af kollektive læhegn,
- 2) anlæg af individuelle læhegn,
- 3) anlæg af supplerende lægivende løvtræplantninger,
- 4) Forsknings-, forsøgs- og udviklingsprojekter af betydning for læplantningen.

§ 15. Landbrugs- og fiskeriministeren fastsætter fordelingen af tilskudsmidlerne mellem kollektiv og individuel læplantning, supplerende lægivende løvtræplantninger samt forsknings-, udviklings- og forsøgsformål, idet midlerne fortrinsvis skal anvendes som støtte til gennemførelsen af kollektive læplantningsprojekter.

§ 16. Tilskud til anlæg af læhegn og supplerende lægivende løvtræplantninger, jf. § 14, stk. 2, nr. 1-3, ydes af Fællesudvalget for Læplantning, jf. § 22, inden for de af landbrugs- og fiskeriministeren fastsatte årlige beløbsrammer.

Stk. 2. Fællesudvalget for Læplantning varetager ved tildeling af tilskud landøkonomiske samt planlægnings-, frednings- og miljøhensyn.

§ 17. Tilskud til anlæg af læhegn og supplerende lægivende løvtræplantninger kan ydes til ejere og, under forudsætning af ejers accept, til forpagtere af de i § 1, stk. 1, nr. 1, angivne arealer.

Stk. 2. Tilskud kan ikke ydes til læhegn og supplerende lægivende løvtræplantninger på arealer, der tilhører staten, kommuner, kirker, præsteembeder og offentlige stiftelser.

Stk. 3. Tilskud kan ikke ydes til beplantninger, som er påbudt af en offentlig myndighed, som af en offentlig myndighed er stillet som vilkår for en tilladelse, eller som tjener til opfyldelse af krav, der umiddelbart måtte fremgå af lovgivningen.

Stk. 4. Tilskud kan alene ydes til nyanlæg og udskiftning af læhegn og supplerende lægivende løvtræplantninger.

§ 18. For opnåelse af støtte til kollektiv læplantning skal der foreligge et af Fællesudvalget for Læplantning godkendt projekt omfattende et samlet område med en hegnslængde på mindst

20 km fordelt på mindst 20 ejere og forpagtere. Projektdeltagerne skal indgå i en sammenslutning, hvis vedtægter opfylder de af landbrugs- og fiskeriministerens fastsatte betingelser.

Stk. 2. Ved kollektiv læplantning ydes tilskud til de samlede anlægsomkostninger inden for et af landbrugs- og fiskeriministerens fastsat maksimum. Tilskuddet udgør en af ministerens fastsat del af tilskudsgrundlaget og kan ikke overstige 70 pct. af dette.

Stk. 3. Fællesudvalget for Læplantning kan, hvor særlige omstændigheder taler herfor, godkende projekter med en mindre hegnslængde eller et mindre antal ejere og forpagtere end i stk. 1 fastsat.

§ 19. Tilskud til individuel læplantning kan kun ydes, hvor tilskudsmodtageren er afskåret fra at indgå i en kollektiv læplantning eller ikke hensigtsmæssigt kan deltage i denne.

Stk. 2. Ved individuel læplantning ydes tilskud til anskaffelse af planter, der er optaget på en af landbrugs- og fiskeriministerens udfærdiget artsfortegnelse, inden for en af ministerens godkendt pris, ekskl. merværdiafgift og eventuelle transport- og fordelingsomkostninger. Tilskuddet udgør en af ministerens fastsat del af tilskudsgrundlaget og kan ikke overstige 50 pct. af dette.

§ 19 a. Supplerende lægivende løvtræplantninger omfatter beplantninger af overvejende løvfældende træer og buske, der etableres samtidig med og i tilknytning til anlæg af læhegn for at fremme læhegnets lægivende virkning samt virkning for landskabs- og naturforhold. Supplerende lægivende løvtræplantninger kan etableres som led i kollektive eller individuelle læplantningsprojekter. Tilskudsgrundlag og tilskudsprocent for supplerende lægivende løvtræplantninger fastsættes af landbrugs- og fiskeriministerens. For lægivende løvtræplantninger i forbindelse med kollektive læplantningsprojekter anvendes altid den tilskudsprocent, der fastsættes for læhegn med 1-5 planterækker.

§ 20. Hvis der til læplantningsarbejder, hvortil der ydes statstilskud efter denne lov, tillige ydes tilskud af andre statslige eller kommunale midler eller af andre midler, der kan sidestilles hermed, nedsættes tilskuddet efter denne lov, således at det samlede offentlige tilskud ikke overstiger det af landbrugs- og fiskeriministerens i henhold til § 18, stk. 2, og § 19, stk. 2, fastsatte.

§ 21. Landbrugs- og fiskeriministerens kan yde tilskud for forsknings-, forsøgs- og udviklingsprojekter. Tilskuddet kan i almindelighed ikke overstige 50 pct. af de tilskudsberettigede udgifter.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministerens indhenter udtalelse fra Fællesudvalget for Læplantning, forinden der træffes afgørelse om ydelsen af tilskud.

§ 22. Fællesudvalget for Læplantning sammensættes bl.a. af repræsentanter for regionsudvalgene for læplantning.

Stk. 2. Vedtægter for forretningsordenen for Fællesudvalget for Læplantning skal godkendes af landbrugs- og fiskeriministerens.

§ 23. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler for tilskudsordningens gennemførelse og administration, herunder for hvilke udgifter der skal anses for tilskudsberettigede, og for tilskuddenes udbetaling.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at de i § 18, stk. 2, og § 19 og § 19 a fastlagte maksimale tilskudssatser kan fraviges i ganske særlige tilfælde.

Stk. 3. Tilskud efter denne lov bortfalder, og udbetalte tilskud kan kræves tilbagebetalt med tillæg af renter,

- 1) hvis ansøgeren har givet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for sagens afgørelse,
- 2) hvis tilskudsmodtageren tilsidesætter sin pligt efter regler udstedt i medfør af § 23, stk. 1,
- 3) hvis læplantningen lider af væsentlige fejl eller mangler, eller
- 4) hvis læplantningen ikke er gennemført i henhold til det forud fremsendte projektforslag.

Stk. 4. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilbagebetaling efter stk. 3.

§ 24. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler for Fællesudvalget for Læplantnings kontrol og tilsyn med læhegn og supplerende lægivende løvtræplantninger, hvortil der ydes tilskud.

Stk. 2. Med henblik på at kontrollere gennemførte foranstaltninger efter loven har landbrugs- og fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, mod behørig legitimation adgang uden retskendelse til bedrifter, der har opnået tilsagn om tilskud efter loven. På tilsvarende måde har landbrugs- og fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, adgang til bedrifternes regnskaber, forretningsbøger m.m.

Stk. 3. Bedrifternes indehavere eller forpagtere og de på bedrifterne beskæftigede personer har pligt til at yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse, og det i stk. 1 nævnte materiale skal på de kontrollerende myndigheders begæring udleveres til de kontrollerende myndigheder.

§ 25. Udgifter til administration af loven afholdes inden for det i § 14 nævnte rammebeløb.

§ 26. Afgørelser truffet af Fællesudvalget for Læplantning kan påklages til landbrugs- og fiskeriministeren.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgang, herunder at klager skal have opsættende virkning.

Stk. 3. Henlægger landbrugs- og fiskeriministeren sine beføjelser efter loven til en institution under Landbrugs- og Fiskeriministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelse, herunder om at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 26 a. Den, der til brug for afgørelser, der træffes i henhold til de i denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler, giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelsen, straffes med bøde, medmindre højere straf er

forskyldt efter anden lovgivning. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Stk. 2. Den, der i øvrigt undlader at give oplysninger, som den pågældende har pligt til at give i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, straffes med bøde. Det samme gælder den, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om sådanne forhold, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven.

Stk. 3. Den, der overtræder § 24, stk. 2, straffes med bøde.

Stk. 4. I regler, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller forsøg herpå.

Stk. 5. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 6. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan landbrugs- og fiskeriministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Det er en betingelse herfor, at den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 7. For så vidt angår den i stk. 6 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 9. Bestemmelserne i stk. 6-8 finder ikke anvendelse i forbindelse med overtrædelse af de i § 26 b, stk. 2, anførte regler.

§ 26 b. Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken) kan med tillæg af omkostninger inddrive tilskud til denne lov, som kræves tilbagebetalt efter § 23, stk. 3, ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen.

Stk. 3. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb efter stk. 1, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

Stk. 4. Hypotekbankens afgørelser efter stk. 1-3 kan indbringes for finansministeren. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen, herunder regler om klagefrist.

Kapitel 3

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 27. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugs- og fiskeriministeren(* 1).

§ 28. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lov nr. 475 af 30. juni 1993 § 3 indeholder følgende bestemmelse:

§ 3

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugs- og fiskeriministeren(* 2). Lov nr. 284 af 27. april 1994 § 20 indeholder følgende bestemmelse:

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1994.

Stk. 2. Reglerne om modregning efter §§ 2, 3, 4, 12, nr. 1, 13, 14, nr. 1, 15, 16 og 17 har virkning for tilskudsbeløb m.v. i henhold til støttetilsagn, som meddeles efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Reglerne om lønindeholdelse efter §§ 1, 5-11, 12, nr. 2, 14, nr. 2, 18 og 19 finder også anvendelse på fordringer, der er forfaldne før lovens ikrafttræden.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet, den 18. januar 1996

Henrik Dam Kristensen

/ Søren Sørensen

Officielle noter

(* 1) Loven er trådt i kraft den 23. august 1989, jf. bekendtgørelse nr. 547 af 15. august 1989.

(* 2) Loven er trådt i kraft den 15. april 1994, jf. bekendtgørelse nr. 242 af 11. april 1994.